

Wielkopostne Seminarium Odnowy w Duchu Świętym 2026

– wracamy do korzeni i podejmujemy misję –

SŁOWO BOŻE NA PIĄTY TYDZIEŃ SEMINARIUM

– DUCH ŚWIĘTY I JEGO DZIAŁANIE W NAS

1 dzień – Ewangelia Świętego Mateusza 3, 13-17

Chrzest Święty stanowi najważniejsze wydarzenie w życiu chrześcijanina, ponieważ jest naszym zanurzeniem w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa. Włącza nas do wspólnoty dzieci Bożych i do społeczności Kościoła. Duch Święty zstępuje na człowieka i staje się on umiłowanym dzieckiem, w którym Ojciec niebieski ma upodobanie. Dzieje się to samo, co po wyjściu Pana Jezusa z wód Jordanu, kiedy zostało otwarte nad Nim niebo i usłyszał słowa: „Ty jesteś moim Synem Umiłowanym, w tobie mam upodobanie”. Chrzest Święty jest wciąż aktualną propozycją ze strony Pana Boga. Jest on stanem życia chrześcijan, środowiskiem życiowym, narodzinami, które mają być podstawą dla dalszego wzrostu.

2 dzień – Ewangelia Świętego Jana 14, 15-18

Pan Jezus kończąc swoją działalność publiczną obiecał napełnienie tym samym Duchem Świętym wszystkich swoich uczniów. Nazywał Go Parakletem, czyli Pocieszycielem. Jego prowadzenia doświadcza się przede wszystkim na płaszczyźnie poznania. To On prowadzi uczniów do pełnej prawdy, a Jego namaszczenie „poucza o wszystkim”, stąd też, ten, kto je otrzymuje, nie potrzebuje innych nauczycieli. Duch Święty jest nie tylko „mistrzem” wewnętrznym, ale zasadą nowego życia. Nie ogranicza się do wskazania, co należy czynić, ale daje również siłę do podążania za tym, do czego wzywa. My sami dzięki Niemu i przez Niego mamy być „parakletami”, czyli pocieszycielami oraz obrońcami naszych braci i sióstr.

3 dzień – Księga Proroka Ezechiela 37, 1-14

Bóg ma moc ożywić to, co obumarłe w nas. W historii zbawienia Duch zstępował na słabe osoby i czynił je przewodnikami ludu, przemawiał przez proroków, ożywił wyschnięte kości. On jest dynamiczną siłą, która zawsze przywraca siłę i entuzjazm. Tam, gdzie wszystko stało w miejscu, gdzie wszystko wydawało się obciążone, martwe, znużone i wyczerpane, przychodzi Duch, aby otworzyć nową drogę. Czyni to stopniowo, coraz bardziej wkraczając w dzieje człowieka. Tam, gdzie obecność Ducha jest najgłębsza i najintensywniejsza, tam najżywsza jest relacja z Bogiem i rośnie świadomość Jego obecności w życiu.

4 dzień – Dzieje Apostolskie 2, 1-12

Pięćdziesiątnica jest rzeczywistością trwającą, ponieważ Duch Święty zstąpił na nas, tak jak na uczniów w Wieczerniku i stale nam towarzyszy. Sakrament Bierzmowania jest dla nas sposobem uczestnictwa w wydarzeniu Pięćdziesiątnicy. To wydarzenie w jednej chwili przemieniło uczniów Jezusa. Uruchomiło w nich siłę i odwagę, której trudno było oczekiwać po grupie wystraszonych ludzi. Pięćdziesiątnica nie jest wydarzeniem z przeszłości, podobnie jak chrzest. Ona zmienia się nasz sposób myślenia i działania, uzdalnia do poznawania Boga i dawania o Nim świadectwa.

5 dzień – List do Rzymian 8, 26-30

Duch Święty oczekuje zdania się na Niego. Pragnie być źródłem i przewodnikiem w modlitwie. Chce troszczyć się o nas i wyprowadzać dobro z różnych wydarzeń życia, które będą naszym udziałem. Duch Święty jest nie tylko inicjatorem, ale i celem chrześcijańskiej modlitwy. Uczy nas, że modlitwa nie jest mechanicznym spełnianiem obowiązku, ale trwaniem w obecności Boga. Powinna być wyrazem naszego pragnienia Boga, a nie tylko prośbą o spełnienie życiowych planów. Duch przypomina nam, że jesteśmy dziećmi Bożymi, wkładając w nasze usta wołanie „Abba! Ojciec!”.

6 dzień – Pierwszy List do Koryntian 12, 12-27

Znakiem trwania w duchu Pięćdziesiątnicy jest budowanie jedności w różnorodności. Nie oznacza ona nigdy jednolitości. Ten sam Duch, który wzbudza wielość darów tworzy jednośc Kościoła. We wspólnocie chrześcijańskiej potrzebujemy siebie nawzajem, a każdy otrzymany dar realizuje się w pełni, kiedy dzielimy się nim z braćmi i siostrami. A kiedy Kościół, w różnorodności swoich charyzmatów wyraża się w komunii, nie może błędzić: to jest piękno i moc tego nadprzyrodzonego zmysłu wiary.

7 dzień – Drugi List do Tymoteusza 1, 7-12

Święty Paweł zachęca do wyjścia ze stanu bojaźni w rozumieniu lęku i niepewności. Chodzi o bojaźliwość, która paraliżuje wewnątrz, powstrzymuje przed zawierzeniem Bogu. On przez swojego Ducha daje siłę do przewyciężenia słabości, potrzebną, aby powstać z grzechu i wyjść z zamknięcia w sobie. Otwarcie na moc z wysoka jest proporcjonalne do poczucia własnej słabości. Zawieramy mocy, która nie jest z nas, ale z Boga. Miłość jest największym z darów Ducha Świętego. Miłość, o której jest mowa w tekście to agape. Ojciec Niebieski daje nam miłość ofiarną, która potrafi zapomnieć o sobie i żyć dla innych. Trzeźwe myślenie to mądrość połączona z roztropnością. To stałość, trzeźwośc spojrzenia i mądrośc decydowania. Duch trzeźwego myślenia sprawia, że dochodzimy do wniosków odpowiadających rzeczywistości, a nie własnym pragnieniom i życzeniom.